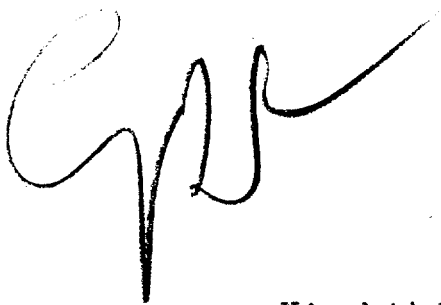

Centrale Inlichtingendienst

's-Gravenhage 20 Juni 1932.

C.I. 31707 Geheim.

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie aan te bieden No.12 (van 16 Juni j.l.) van het orgaan van de Jongeren Vredes Actie.

Dit No. is bedoeld als propaganda-nummer tegen de op 25 Juni a.s. te den Helder te organiseren feesten ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van den Onderzee-dienst.

Vermoedelijk zullen dus dien dag eenige leden van deze organisatie te den Helder vertoeven om dit orgaan - en wellicht nog andere propagandablaadjes - te verspreiden.

In verband met het bovenstaande is de Commandant van de Marine te den Helder dezerzijds op de hoogte gesteld en zijn de politie-verbindingen van den C.I. in Noord-Holland verzocht hieraan hun aandacht te wijden en mij - zoo mogelijk - nader te berichten.

Chef C.I.

Verzonden aan:

Zijne Excellentie den Minister van Justitie -
Zijne Excellentie den Minister van Defensie
in afschrift aan:
Commandant Korps Politie-troepen.

VREDES STRIJD

ORGAAN
VAN DE
JONGEREN VREDES ACTIE

PROTEST TEGEN HET DUIKBOOT-FEEST

Kruis. En er gaan geruchten, dat ter meerdere glorie van het geheel, een revue zal worden geënceneerd, waarbij de ondergang van de Britsche duikboot M2 zal worden nagebootst, teneinde een nieuw reddings-apparaat te demonstreeren.

Dit alles, het heele feest, deze heele bejubeling van het duikboot-wapen, het wapen van den sluipmoord, is een slag in het gelaat van ieder, die den ernst der tijden beseft. Het is een schaamteloze manifestatie van het militarisme op zijn vuigst. Want zelfs zij, die meenen het militarisme in stand te moeten houden ter verdediging van het land, als noodzakelijk kwaad dus, zouden zich hiertegen moeten verzetten. Want als het dan een noodzakelijk kwaad is, dan bestaat er toch allerminst reden om te jubelen, maar veeleer om te rouwen, dat zulk een gluiperig wapen als de duikboot is, een kwart eeuw „moest” worden gehandhaafd.

En voor ieder, die zich door de valsche leuzen van „verdediging van het vaderland” niet meer laat bedotten, is er alle reden tot een krachtig, fel protest. Elkeen weet, wat er aan de duikboot vastzit. Dat heeft de wereldoorlog ons wel overduidelijk bewezen en het wordt in de hierna volgende artikelen nog eens opgefrischt. Wie voor Nederland de nationale verdediging aanvaardt, aanvaardt daarmee alle gruwelen van den duikboot-oorlog, want voor Nederland — men zie de cijfers in dit nummer — is de duikboot strategisch van groot belang. Groote schepen kan het land niet betalen, maar voor de verdediging van kust en koloniën, moet er toch een

PROTEST!

Protesteert tegen vlootbouw terwijl duizenden honger!

Op 25 Juni is er feest in Den Helder, want dan wordt het 25-jarig bestaan van den Nederlandschen onderzee-dienst herdacht. De plechtigheden zullen worden opgeluisterd door hoog bezoek en toevallig is er tegelijk ook de jaarvergadering van het Roode

vloot zijn, zoo wordt beweerd en dus... het wapen van den sluipmoord.

Sluipmoord is niet te veel gezegd. We herinneren maar weer aan de geschiedenis, aan de torpedeering van de Lusitania, die 1500 menschenlevens kostte,

VREDES ORGAAN VAN DE JONGEREN VREDES ACTIE

No. 12

16 JUNI 1932

4e JAAR

VERSCIJNT DEN 1en EN 3en DONDERDAG VAN DE MAAND

Commissie van Redactie:

Harry Bosman, Piet Kuin, J. B. Th. Spaan.

Secretaris der Commissie van Redactie:

Piet Kuin, Bankastraat 36, Haarlem.

Administrateur:

Jan Booij, Taandersstraat 7b, Rotterdam (West).

GIRO 144821.

Centraal Secretariaat der J.V.A.: Meezenlaan 63, Den Haag.

Vertegenwoordiger voor België: Frans Arijs, Graat van Egmontstraat 16, Antwerpen.

Abonnementen voor leden van bij de J.V.F. aangesloten organisaties f 1.— per jaar; voor niet-leden f 1.60, buitenland f 2.— franco per post, bij vooruitbetaling.

Colportage: 5 cts. per nummer; van 1 tot 50 nrs f 0.04; 50 tot 100 nrs. f 0.03½; 100 ex. en meer f 0.03 per ex., alles plus verzendkosten.

GRONDSLAG:

De deelnemers aan de Jongeren Vredes Actie vereenigen zich om, ondanks onderscheid van politieke of godsdienstige overtuiging, milieu en volksaard:

1. Uitdrukking te geven aan hun ernstigen wil tot den vrede, zich tegen iederen oorlog en oorlogsvoorbereiding te keeren en naar ieders inzicht en vermogen deze ten stelligste te bestrijden;

2. Zich gezamenlijk rekenschap te geven van alles, wat de opbouw eener internationale en op gerechtigheid gerichte orde dient of belemmert, en van de oorzaken van oorlog en de middelen, die ter bestrijding kunnen worden aangewend;

3. Stelling te nemen tegen die politiek en mentaliteit, welke door hen als een bedreiging van den wereldvrede wordt beschouwd;

4. Jonge menschen te doordringen van en gereed te maken voor de verantwoordelijkheid, die zij reeds dragen en waartoe zij geroepen zullen worden in het leven der volken.

Advertenties, proefexemplaren, adresveranderingen uitsluitend bij den administrateur.

De schrijvers van artikelen zijn persoonlijk verantwoordelijk voor den inhoud hunner bijdragen.

Anonieme stukken worden geweigerd. Bij niet plaatsing wordt de copie alleen teruggestuurd, wanneer voldoende postzegels hiervoor worden bijgesloten. Bij weigering van artikelen is beroep op het Landelijk Comité mogelijk.

aan de torpedeering van zoovele honderden passagiers- en vrachtschepen, van visschersbooten, etc. Gungassen zijn in oorlogstijd de eeuwig-dreigende versukkingsdood voor de burgerbevolking, de duikbooten zijn het voor ieder, die op zee is, militair of niet, neutraal of oorlogvoerend. De „onbeperkte duikboot-oorlog“, die Duitschland in den wereldoorlog erkondigde en die door de anderen met gelijke munt werd beantwoord, dreigt ieder met het cynische „spurlos versenkt“, zonder een spoor na te laten veronken.

Wij protesteeren tegen het bestaan van zulk een menschonwaardigen dienst als de duikboot-dienst met name is. Wij protesteeren er tegen, dat het 25-jarig bestaan van zulk een dienst worat gevierd, wordt gevierd in dezen tijd. Duizenden menschen zijn werkloos, lijden honger en gebrek en de Nederlandsche regeering gaat voort met het bouwen van deze geniepige wapens. Had minister Deckers niet den euvelen moed op denzelfden dag, waarop het Nederlandsche petitionnement voor internationale ontwapening te Genève werd overhandigd, zijn oorlogsbegroting in te dienen, een begroting, die een bedrag van bijna tien millioen gulden verslindt voor het militaire gedoe, waarvan ruim 4 millioen voor duikbooten?

Dat het militarisme niet schroomt zulk een „feest“ te vieren, dat het zich nu in zijn ware gedaante vertoont, niet van „noodzakelijk kwaad“, maar in een

hoera-stemming, terwijl duizenden in ellende ten onder gaan, het zij ons een spoorslag voor een krachtige actie, tegen oorlog en militarisme in hun geheel, tegen het lathartige duikbootwapen in het bijzonder. „Geen eerewijn voor dit venijn“.

Sp.

GERECHTELIJKE MOORD.

Zeven negers in doodsgevaar! We kennen zo langzamerhand het wrede rassenvooroordeel, dat bij de Amerikanen t.o. van de negers bestaat.

Thans is er weer een moordproces gaande. De rassenhaat zal wederom zeven slachtoffers eisen. Wat is het geval!

Zeven jonge negers worden ervan beschuldigd twee blanke prostituees te hebben aangerand.

Leon Green te Madrid deelt dienaangaande in „De Wapens Neer“ van juni '32 het een en ander mede: De jongens werden te Scottsboro ter dood veroordeeld. Het verhoor en het proces vonden onder zodanige druk plaats, dat er van recht geen sprake meer was. Het is aan geen twijfel onderhevig, dat de meisjes van verdachte moraliteit en reputatie waren. Bovendien is het zeer twijfelachtig, of alle acht jongens aan de aanranding hebben deelgenomen. Behalve de negers waren er ook blanke jongens, die als blinde passagiers met dezelfde trein in Alabama meereeden.

Hoe onbeduidend de getuigenissen ook waren, het doodvonnis werd toch uitgesproken, gebaseerd als het was op rassenvooroordeel, op de bloeddorst van de Amerikaanse fascisten.

Indien niet ter elfder ure het onmenschelijk voor-nemen wordt verijdeld zullen zeven jonge menschen op 24 Juni a.s. onschuldig den folterdood sterven.

(Persdienst IAK).

UIT DEN INHOUD

Protest tegen het duikboot-feest (Sp.)	pag. 99
Ook het Roode Kruis op de bruiloft (Dirk Boer) ..	101
's Werelds duikbooten-voorraad	103
Wat Genève heeft „gedaan“ (Sp.)	104
Nationalisme als oorlogsfactor (studie-inleiding no. 6, P. Eldering)	105
Democratie § 48 (Hein van Wijk)	106

OOK HET ROODE KRUIS OP DE BRUILOFT

Terwijl in Genève een internationale conferentie wordt gehouden welke de basis moet leggen voor de internationale ontwapening, zal er 25 en 26 Juni a.s. in Den Helder iets grootsch gaan gebeuren. Een onderdeel van een dier apparaten, welke tezamen het internationale militairisme vormen, n.l. de Nederlandsche Onderzee-Dienst, bestaat 25 jaren! Hetgeen beteekent dat de Nederlandsche regeering een kwart eeuw reeds het twijfelachtig genoeg kent om te weten dat „als 't moet” ook zij de beschikking zal hebben over een aantal van die mechanische sluipmoord-apparaten ter bescherming van de Nederlandsche wateren en de zeeën rondom de Indische Archipel. En naarmate het in en om het Nederlandsche koloniale gebied gaat spannen, kan vorengenoemd gedeelte der nationale vloot zich in een groeiende belangstelling verheugen, zoo zelfs, dat „onze” Minister van Defensie, Deckers, onlangs zoo-
waar eens in een sportieve bui met een duikboot een aantal meters onder den zeespiegel is gaan varen.

Maar wat beteekent dit nog bij de zoete vreugde die de onderzee-dienst-militairen straks bij het zilveren jubileum hunner instelling zullen beleven! Immers niemand minder dan Z.K.H. Prins Hendrik zal 25 Juni in Den Helder een bezoek brengen en ongetwijfeld de duikboot-kapiteins zelf komen feliciteeren met het feit, dat hun en „onze” zoo uitermate nuttige onderneming de 25-jarige mijlpaal heeft mogen bereiken. En in dezelfde plaats zal hij de jaarvergadering openen van..... Het Nederlandsche Roode Kruis, waarvan Z.K.H. voorzitter is.

En zoo zal het zijn, dat deze maand Den Helder 2 dagen vervuld is van nationale trots, van vreugde over de zoo alom bejubelde zilveren bruiloft en het daaraan verbonden Koninklijk bezoek, terwijl temidden van dit alles het instituut der „nationale barmhartigheid” m.n. het Roode Kruis de belangen zijner gewaardeerde dienstbaarheid zal bespreken.

Wanneer ooit op duidelijke wijze de verbondenheid tusschen Roode Kruis en militairisme is gedemonstreerd, dan zeker hier in Den Helder. Het is geen louter toeval dat bovengenoemde jubileumfeesten en

Zilveren bruiloft van het sluipmoord-wapen.
„De viering zal een eenvoudig karakter hebben”.
Diner in de Marineclub à f 13.50 per couvert,
met wijn.”
(Mededeeling in het Marineblad).

de jaarvergadering van het Roode Kruis samenvallen op dezelfde datum in dezelfde plaats. Het militairisme heeft juist bij zijn festijn het Roode Kruis noodig! Immers er zal een demonstratie worden gegeven van een ongeval met een duikboot, waarbij leden van het Roode Kruis zullen dienen te demonstreeren op welke wijze kan worden geholpen. Aldus een gemeenschappelijk programma-punt voor de deelnemers der jaar-

HELDENDAAD VAN EEN DUIKBOOT.

Op een mooien zomermorgen verliet de visschersboot Victoria een zekere haven waar Nelson graag kwam, om te gaan vissen op de Labadie Bank. De bemanning telde negen koppen, en dan was er nog een klein kereltje, een vriendje van den schipper, aan boord, dat Jones heette. Hij hield onder zijn arm een beduimd exemplaar van „Treasure Island”.

Ze waren zoo wat een 120 mijl van land, toen ze een kanon hoorden losbranden. De kleine Jones sloeg zijn boek dicht op z'n duim, bij wijze van bladlegger, en holde de brug op tot vlak bij den schipper. In de verte, tegen het licht der ondergaande zon, zagen zij het silhouet van een zonderling schip. Eerst leek het een grijsgeverfde koter met de bezaan op. Maar de flikkering van een tweede schot verried zijn waren aard: het was een duikboot. De schipper aarzelde, Zou hij gaan stil liggen en vertrouwen op de oorlogsgebruiken en de goede trouw van den vijand? De levens van de bemanning en van het kereltje dat aan zijn hoede was toevertrouwd waren zijn eerste gedachten. Ja, dat was het beste. En hij gaf bevel tot stilliggen. De machines staakten haar gebons. Maar toen de schuit doelloos lag te dobberen, werd hij bitter teleurgesteld. Het kanon flikkerde opnieuw, en hij begreep dat hij teden had met een onverbid-delijken opzet om zijn schip tot zinken te brengen en te vernielen.

Het was een dubbeltje op zijn kant, maar hij wou het wagen, en niet één van zijn mannen die er iets tegen had. „Met volle kracht vooruit,” klonk het bevel, en de Victoria schoot door het groene water huistoe. De duikboot opende een snelvuur uit twee ver-dragende kanonnen, en de eerste die viel was de kleine Jones. De schipper hield stevig koers met den dooden jongen aan zijn voeten. Maar de duikboot liep snel in en overstelpte al maar door de hulpelooze bemanning met haar vernielend vuur. De tweede die er aan ging was de schipper. Een treffer schoot hem aan stukken. De brug was één massa bloedig wrakhout en uiteengescheurd vleesch. Daarna werd door een bom de kleine machinekamer verbruijeld en de machinist gedood. De Victoria was aan de genade van den vijand overgeleverd. De duikboot kwam al dicht bij, en hield maar niet op met vuren. De bootsmaat en een ander machinist werden gedood en een ander ernstig gewond. De vier die over bleven trachtten te ontkomen. De boot was in splinters geslagen en zij sprongen, aan plan-ken vastgeklemd, over boord.

Zonder zich om de bemanning in het water te bekomme-ren, stoomde de duikboot op, langszij de Victoria, en gaf haar den genadeslag door een paar bommen aan boord te plaatsen. Een geweldige ontploffing volgde, en het wrakhout, waarmee het water heinde en ver bezaaid werd, was het eenig overschot van haar bestaan.

(Uit „De Stille Hand” van Alfred Noyes)

vergadering en die der jubileumfeesten. Men moet elkaar toch terwille zijn?

Het Roode Kruis is een onmisbaar onderdeel van het militarisme geworden. Het is geboren uit zeer ideeële motieven van Henri Dunant, die begaan als hij was met het lot der gewonden op de slagvelden, de stoot gaf tot de oprichting van het Internationale Roode Kruis, met geen ander doel dan gewonden te verplegen op eventuele slagvelden. Ware dit instituut zichzelf gebleven, niemand onzer zou zich er tegen verzetten, integendeel! Doch het militarisme zag spoedig in, dat een dergelijk instituut groote militaire waarde kon hebben wanneer het onderdeel werd van de nationale legers en zoo was het Roode Kruis spoedig ondergeschikt aan de militaire wetten en reglementen, kwam onder rechtstreeksche leiding van hooge militairen en beteekende toen niet meer dan een willoos apparaat, belast met het medische gedeelte der oorlogsvoorbereiding.

In Nederland is het Roode Kruis zelfs nooit zelfstandig geweest.

Volgens zijn reglement is dit instituut in vrede-tijd officieus, in oorlogstijd officieel onderdeel van het Nederlandsche militarisme. In zijn hoofdbestuur zitten thans maar eventjes 9 hooge militairen, terwijl de regeering het subsidieert onder voorwaarde, dat deze gelden alleen ten behoeve van zijn oorlogstaak mogen worden besteed. Immers het Roode Kruis kent ook een z.g. „vredestaak” en het is uitsluitend deze welke bij de geregelde jaarlijksche collectes op zeer camouflerende wijze naar voren wordt geschoven. Wanneer we de leuzen en opschriften mogen gelooven die bij deze collectes worden gebruikt, is dit wel zijn allervoornaamste arbeid. Dit is je reinste camouflage, hetgeen maar al te duidelijk wordt bewezen door art. 4-d. van het reglement van het Roode Kruis waarin het volgende voorkomt: „Voor zoover een goede vervulling van zijn oorlogstaak daardoor niet in gevaar wordt gebracht,

zal het Roode Kruis naar vermogen kunnen medewerken tot leniging van den nood bij rampen, binnenslands, enz.”

Het Roode Kruis heeft dus in de allereerste plaats een oorlogstaak, welke hij dient te verrichten onder leiding en bevel van de militaire leiding. Hetgeen beteekent dat niet de barmhartigheid de basis kan vormen voor zijn arbeid op de slagvelden, doch het militaire belang. Dit leidt tot de meest schrijnende wreedheid en bespottung van de meest elementaire begrippen van naastenliefde. Dit leidt er bijv. toe, dat de Roode-Kruis-zusters in oorlogstijd orders krijgen om na de slag in de allereerste plaats de lichtgewonden te helpen, omreden deze weer opgelapt kunnen worden tot bruikbaar vechtmateriaal. Dit leidt tot het in een proefschrift van Dr. de Winter vermeldde, n.l. dat even voor een grooten slag een aantal Roode-Kruis-mensen en militaire artsen in de nabijheid der troepen moeten zijn om het „moreel” en het vertrouwen der troep te sterken in den verwoestenden aanval. Dit leidt er toe, dat lazaretten inplaats van liefdesgestichten in werkelijkheid reparatie-inrichtingen voor gewonde militairen worden, die onder het camouflage van liefde en barmhartigheid worden verpleegd, om daarna opnieuw naar de hel te worden gezonden.

Gewonden verzorgen met het doel ze opnieuw naar de slagvelden te zenden heeft met barmhartigheid niets, maar dan ook niets te maken. Op deze wijze belangen van gewonden te behartigen is liederlijk gemeen en de verkrachting van alles wat naar liefde en mensch-zijn zweemt. Dergelijke practijken dienen we volkomen voor verantwoordelijkheid van het militarisme, dat krachtens zijn functie van moord en vernieling niet anders kan handelen, te laten. Als anti-militaristen wenschen wij ook deze weerzinwekkende wijze van het oorlogsbedrijf niet te steunen. Onze opvattingen van liefde en barmhartigheid zijn menschelijker!

„RIDDERLIJKHEID”.

Op 21 September 1915 bracht de duitsche onderzeeër U 9, onder bevel van den luitenant-kapitein Weddingen, in het Kanaal, 25 zeemijlen ten noordoosten van Scheveningen, drie oude engelsche pantserkruisers: „Aboukir”, „Hogue” en „Cressy” tot zinken.

Toen Weddingen deze drie schepen in de ochtendschemering zag aankomen, meende hij eerst met een voorhoede te doen te hebben, en besloot de hoofdvloot, die hij erachter vermoedde, aan te vallen. Eerst op het laatste oogenblik keerde hij zich tegen de kruisers zelf, dadelijk besloten om er zoo mogelijk meer dan een te pakken te krijgen. De aanval op een argeloos, groot en zeer langzaam varende schip is eenvoudig. Weddingen schoot een torpedo af op den middelsten kruiser, de „Aboukir”, hij observeerde den treffer en zag hoe het schip langzaam op zij kwam te liggen en binnen 30 minuten zonk.

De kapitein van het zinkende schip kwam niet op de gedachte, dat er een duikboot aanwezig kon zijn. Hij meende, dat zijn schip op een mijn was geloopt. Hij verzocht daarom de beide andere schepen, hem te helpen, doch daarbij voor zijn boeg te blijven, opdat zij niet ook op mijnen zouden loopen. Dat was niet erg verstandig, want zelfs als er mijnen waren geweest, dan had hij toch niet kunnen weten, welke richting de versperring had. De „Hogue” voldeed intusschen aan het verzoek, zette booten uit, de bemanning stond aan dek met stoelen, banken, houten voorwerpen, om ze den in het water drijvende matrozen van de „Aboukir” toe te werpen. Op dit oogenblik werd ook de „Hogue” door twee torpedo's van den duitschen onderzeeër getroffen. En nog eer de booten van de „Hogue” met de geredde manschappen van de „Aboukir” terugkwamen, weerklonk ook aan boord van de „Hogue” de kreet: Red je! Na tien minuten was het schip verdwenen.

Dat de commandant van het derde schip, de „Cressy”, nog steeds niet merkte wat er aan de hand was en wat het eenige was, wat hem te doen overbleef, is volkomen onbegrijpelijk. Zelfs indien hij altijd nog meende, dat men met mijnen te doen had, dan zou het juist geweest zijn, deze gevaarlijke plaats zoo spoedig mogelijk te verlaten. De menschelek zoo verklaarbare aan drift echter om de kameraden te hulp te komen, bracht hem er nu toe eveneens zijn machine stop te zetten en booten uit te zetten. Zoo kreeg Weddingen een derde gemakkelijk doel, den stilliggenden kruiser kon hij met zijn laatste torpedo's niet missen. Toen men van de „Cressy” uit de loopbaan der torpedo's bemerkte, werd weliswaar het commando gegeven: „Alle machines met volle kracht vooruit” — maar het was te laat. Ook dit schip kenterde, dreef na eenigen tijd met den kiel naar boven en zonk ten slotte. Op de watervlakte dreven nog slechts enkele booten en met den dood worstelende menschen. Weddingen had al zijn zes torpedo's verschoten en ging naar huis.

Enige hollandsche visscherstrawlers, die in de nabijheid waren, waagden het niet hulp te verleenen, daar zij meenden met mijnen te doen te hebben, maar vluchtten naar Scheveningen. Eerst een vol uur later begonnen de hollandsche stoomschepen „Flora” en „Titan” met het reddingswerk. De engelsche torpedobooten, die onmiddellijk door de admiraliteit werden uitgezonden, arriveerden eerst drie uur na het laatste torpedoschot op de plaats des onheils. Zestig officieren en 777 manschappen werden gered, 60 officieren en 1400 manschappen, grootendeels reservisten, huisvaders, keerden niet weer.

Nauwelijks een ander voorval in de oorlogsgeschiedenis bewijst zoo duidelijk als dit, dat althans de moderne, de technische oorlog niet het minste te maken heeft met al de mooie frases van ridderlijkheid, kameraadschap, van eer enz., zooals zij juist door de verdedigers van den oorlog met voorliefde lit „U 9” in „De Wapens neer”)

mobilisatie voor den vrede.

Fl. 120.000.000.-

per jaar

geeft de nederlandsche staat
uit voor leger en vloot, dus
voor

oorlogsvoorbereiding

—
dat is evenveel als de rijks-
inkomstenbelasting in totaal
opbrengt.

—
dat is dan z.g. om onze veilig-
heid te waarborgen.

het komt ons echter voor, dat
we er veiliger aan toe zouden
zijn, wanneer deze honderd en
twintig miljoen gulden werden
besteed om de West-Europee-
sche volkeren beter op te
voeden en in een grootsche
propaganda-campagne over de
ware oorzaken van de oorlog
in te lichten.

nu moet de vredesbeweging
het doen

helpt die versterken!

EN WIJ???

Wij moeten van dubbeltje tot dubbeltje „bedelen”. Het moordend militarisme verslindt in Nederland miljoenen!! En de vredesbeweging? Als u deze cijfers „ziet”, zult u inzien, dat onmiddellijke hulp aan de vredesbeweging DRINGEND noodig is. Doet het „NU”. Ons postgiro-nummer is 164100.

Stichting Comité „Mobilisatie voor den Vrede”, Da costalaan 52 te Rijswijk (Z.H.) Wij aanvaarden elk bedrag in groote dankbaarheid. Steunt niet het moordend militarisme, maar wel het heilbrengend vredeswerk.

Welnu, deze arbeid is de voornaamste taak van het Roode Kruis, hiervoor moet alles onherroepelijk wijken. En naar dezen arbeid hebben wij het Roode Kruis te beoordeelen, ook al rept het in vrede-tijd niet over dit werk, ook al kan het Roode Kruis in vrede-tijd soms goed werk doen. Immers aan dit laatste ontleent het zijn recht van bestaan niet! Evenmin als het leger als een nuttige instelling kan worden beschouwd, omdat soldaten wel eens nuttige arbeid verrichten. De werkelijkheid is en blijft, dat het Roode Kruis slaaf is van op moord en verderf ingestelde machten, reglementair hiervan onderdeel vormt.

Steun aan het Roode Kruis verleenent beteekent praktische en morele steun aan een oorlogsapparaat en elk onzer die stelling neemt tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding, onthoude zich ook van steun aan het medische gedeelte daarvan. Meer nog, het is anti-militaristische plicht om aan de massa het werkelijke karakter van het Roode Kruis te openbaren, de camouflage van dit militair instituut te verscheuren en den anti-oorlogswil der massa te richten op collectieve weigering van steun aan de bekende Roode-Kruis-collectes.

De a.s. feesten in Den Helder, waaraan het Roode Kruis meewerkt tot het welslagen van een sluipmoord-jubileum en waarmee het op naakte wijze zijn ware aard demonstreert, dit alles kan voor ons niet anders dan een krachtige stimulans zijn tot wilskrachtige actie tegen oorlog en militarisme, waarvan openbare stellingname tegen de a.s. Roode-Kruis-collectes zeker niet een onbelangrijk onderdeel is.

Toonen we dit de e.v. maanden, kameraden!
Oldebroek (Gld.), 8 Juni 1932. Dirk Boer.

's WERELDS DUIKBOOTEN-VOORRAAD.

Reeds in 1921 was op de conferentie van Washington de afschaffing van de duikboot bepleit, doch zonder succes, daar Frankrijk tegen afschaffing was. Het wilde zich neerleggen bij de voorgestelde verhouding voor de slagschepen en kruisers, mits het in ruime mate hulpschepen en duikbooten mocht bouwen. Met minder dan 96.000 ton wilde het geen genoeg nemen. Het gevolg was natuurlijk, dat ook de andere landen hun duikbootentonnage gingen opvoeren en sindsdien is dus de wedloop in snel tempo voortzetzend.

Op de Londensche vlootconferentie van 1930 werd tusschen Amerika, Engeland en Japan een accoord bereikt, waarbij alle soorten schepen werden beperkt en maxima werden bepaald, die per 31 December 1936 niet mochten zijn overschreden. Voor de duikbooten bedraagt dit maximum 52.700 ton voor elk der drie landen en men plaatste de maximum-tonnage per schip op 2000 ton.

Frankrijk en Italië konden het niet eens worden samen. Italië stelde zooals men weet den eisch: net zooveel als Frankrijk, waartegen Frankrijk zich verzette, zoodat beide landen buiten de overeenkomst zijn gebleven. Pogingen om ze tot elkaar te brengen en het Londensch verdrag tot een pact van vijf te maken, zijn alle mislukt. Ze bouwen vroolijk tegen elkaar op.

Volgens het militair jaarboek van den Volkenbond, 1932, waarvan de gegevens geput zijn uit de opgaven der landen zelf, is de toestand op de in onderstaand staatje vermelde data aldus, dat 24 landen in totaal 588 duikbooten bezitten, gereed of in

aanbouw of op de begroting gevoteerd en door het parlement goedgekeurd.

De landen met de grootste aantallen zijn de volgende:

Amerika 110, waarvan 40 bestemd voor schrapping, totaal 80.680 ton.

Frankrijk 110, waarvan 31 in aanbouw op 4 September 1931, 97.875 ton.

Italië 75, waarvan 29 in aanbouw op 2 September 1931, 53.664 ton.

Japan 80, waarvan 5 in aanbouw op 1 Juli 1931, terwijl voor 8 de gelden zijn gevoteerd; 22 zijn gebouwd in 1928—1929 en de rest in 1920—1926. Totale tonnage 89.542 ton.

Engeland 64, waarvan 7 in aanbouw of toegestaan op 4 Augustus 1931, 61.126 ton.

NEDERLAND 31, waarvan op 7 Augustus 1931 9 in aanbouw, 1 klaar in 1931, 5 in 1932 en 3 in 1933; totale tonnage 15.204 ton.

Zooals men ziet is ons land nummer zes op deze illustere lijst. Daarop volgt Zweden met 22 exemplaren.

Frankrijk heeft zijn grootste duikboot der wereld, de „Surcouf” gereed, die men wegens haar grootte de „onderzee-kruiser” heeft genoemd. Zij is 130 Meter lang, meet 3500 ton of wel 1000 ton meer dan de grootste Amerikaansche duikboot. Haar bewapening bestaat uit 14 torpedo-buizen en verscheiden stukken zwaar geschut. Aan de oppervlakte heeft zij een snelheid van 19 knopen, onder water van 12 knopen.

* * *

Die voorbereiding van den duikbooten-oorlog kost behalve duur geld ook kostbare menschenlevens. Men bekijke maar eens dit lijstje:

Januari 1932: de Britsche duikboot M 2 vergaan ..	54 dooden
Juni 1931: de Britsche duikboot Poseidon vergaan ..	20 dooden
Maart 1929: de Britsche duikboot H 47 vergaan ..	24 dooden
Oct. 1929: de Fransche duikboot Ondine vergaan ..	43 dooden
Aug. 1928: de Italiaansche duikboot F 14 vergaan ..	31 dooden
Dec. 1927: de Amerikaansche duikboot S 4 vergaan ..	39 dooden
1925: de Britsche duikboot M 1 vergaan ..	68 dooden
1924: de Britsche I 21 vergaan ..	43 dooden
1922: de Britsche duikboot H 42 vergaan ..	26 dooden
1921: de Britsche duikboot K 5 vergaan ..	57 dooden

En dan praat men over reddingstoestellen, over het Davis-apparaat, de z.g. kunstlong, die zoo perfect werkt, als... Maar de duikbooten zijn zoo ingericht, dat het gebruik van deze apparaten voor het meerendeel der bemanning uitgesloten is. Zij zitten als ratten opgesloten, sterven een gruwelijken dood, soms door verstikking. Dagenlang soms hopen zij op redding, ze kloppen, kloppen, doch maar zelden komt er antwoord en als er redding komt opdagen, is het meestal te laat. Dan komt er een kille mededeeling der autoriteiten bij de ouders, de vrouw en kinderen. Geofferd aan den oorlogsmoeloch, aan den waanzin van de moordvoorbereiding.

IJZERKAMP DIKSMUIDE.

Samenvallend met de jaarlijksche Vlaamsch-antimilitaristische bedevaart naar het IJzer-monument te Diksmuide, wordt aldaar van 19—22 Augustus een groot jeugdkamp belegd, waar Noord- en Zuid-Nederlandsche jongeren van zeer uiteenlopende richtingen zullen samenkomen. Onderwerp van bespreking zijn: „De striidmiddelen voor Vlaanderen bevrijding”. J.V.A.-ers uit Holland en Vlaanderen doen er aan mee, evenals socialistische en katholieke studenten, de Jonge Gids-groep e.a. Inlichtingen bij Oscar Guernonprez, Marxstr. 401 hs. Amsterdam C. In het volgend nummer meer hierover.

DE DUIKBOOT IN GENEVE

Het zou natuurlijk een wonder zijn, indien men het te Genève over de duikbooten eens was geworden, tenminste zoo eens, dat het tot positieve resultaten leidt. Dat ligt uiteraard meer aan de landen, die te Genève vertegenwoordigd zijn — en aan het volk, dat zich door zulke „ontwapenaars” láát vertegenwoordigen — dan aan Genève zelf. Ieder vindt het wreed, dat in den oorlog zooveel schepen werden getorpedeerd, dat hierdoor zooveel menschen en materiaal zijn verloren gegaan, maar afschaffen.... dat is teveel geverg.

De afschaffing van het duikboot-wapen is op de nog altijd doorsukkkelende ontwapeningsconferentie voorgesteld o.a. door Amerika, Engeland, Italië (mits tegelijk met de linesschepen) Duitschland; terwijl zich tegen de afschaffing verklaard hebben o.a. Japan, Polen en Finland. Frankrijk wil duikbooten van een bepaalde tonnage internationaliseeren.

Als we nu de verschillende commissie-stadia overslaan komen we tenslotte terecht bij de maritieme commissie, die had te onderzoeken welke wapens het meest uitgesproken aanvallend karakter hebben en het gevaarlijkst zijn voor de burgerbevolking. Over die soorten zou men dan kunnen trachten tot een accordé te komen, hetzij om ze te verbieden of ze te internationaliseeren. Dit was het compromis der z.g. kwalitatieve ontwapening. Dat het heel wat voeten in de aarde heeft gehad, eer men tot dit compromis was gekomen, is voor ieder duidelijk. Vooral aan het Fransche standpunt: eerst veiligheid en dan ontwapening, werden hierbij concessies gedaan.

In die maritieme commissie had men het lieve leven gaande. Want het is maar niet zoo eenvoudig om vast te stellen, welke wapens het meest aanvallend karakter hebben en het gevaarlijkst zijn voor de burgerbevolking. De mogelijkheden, die belang hebben bij het behoud van de duikboot bejiveren zich om het verdedigend karakter van dit wapen aan te toonen, waarbij links en rechts naar argumenten werd gespeurd. Volgens Amerika en Japan waren linie-schepen verdedigend, volgens Frankrijk en Japan duikbooten, en volgens Engeland en Amerika vliegtuig-moederschepen, zoodat alle drie de categorieën, waarover de commissie debatteerde door enkele landen verdedigend werden geacht. Ieder vond natuurlijk het argument van den ander niet steekhoudend. Frankrijk en Japan b.v. met hun lange kustlijn en koloniën (voor Japan denke men ook aan Sjanghai!) meenden de duikboot niet te kunnen missen ter verdediging daarvan. Amerika achtte de moederschepen voor vliegtuigen verdedigend, omdat die vliegtuigen kunnen bergen, welke de geniepige duikbooten van de anderen kunnen bestoken. En die lucht-aanvallen tegen duikbooten kunnen op hun beurt ook weer verdedigend zijn, als de duikbooten met aanvallen op de slagkruisers zijn begonnen. En zoo dachten de kleintjes aan de mooie slagkruisers van de grooten, die zij ook zoo dolraas wilden hebben, maar niet kunnen betalen en waartegen zij zich moeten verdedigen met hun duikbootjes, en de grooten konden niet toestaan, dat hun mooie luxe speelgoed door de kleintjes zoo maar als aanvalswapens werd gebrandmerkt. Want we

zijn toch met z'n allen, zooals we hier in Genève zitten, zoo vreeselijk vredelievend en we denken er niet over iemand aan te vallen. Al vertrouwen we elkaar overigens voor geen halve cent.

Niet het karakter der wapens, maar allerlei strategische, financieele en andere overwegingen bepaalden wat voor een land aanvals- of verdedigingswapens waren. Het is, zooals prof. v. Riel in „Kerk en Vrede” zegt, een armzalig gepeuter en een huichelachtig geknoei. Als het toch nog tot vermindering der bewapening mocht komen, zal de bestaande bewapening nog geraffineerder worden, zooals men b.v. kan zien bij den Duitschen pantserkruiser, waarvoor zelfs het zwaarbewapende Frankrijk zoo bang is als de dood.

* * *

De Nederlandsche delegatie heeft betoogd, dat duikbooten met geringe tonnage, geringe actieradius, geringe snelheid, geringe brandstofreserves en gering aantal torpedo's niet als aanvalswapens beschouwd kunnen worden, indien tegelijk bepalingen worden aangenomen, als in deel 4 van het Londensche vlootverdrag zijn vervat. Dit bepaalt, dat de duikbooten ten opzichte van handelsschepen zich aan dezelfde regels van het internationaal recht moeten houden als oppervlakte-schepen; met name mag een oorlogsschip een schip niet tot zinken brengen, dan nadat tevoren passagiers, bemanning en papieren in veiligheid zijn gebracht.

Nu lijkt ons het verschil tusschen aanvals- en verdedigingswapens een fictie, evenals dat tusschen een aanvals- en verdedigingsoorlog. Als het op oorlog aankomt, is iedereen in verdediging naar eigen oordeel, en in den aanval naar de opvatting van den ander. En veel torpedo's zijn er heusch niet noodig om een schip tot zinken te brengen: één goed gelanceerde is voldoende! En die menschievende bepalingen waarover deel 4 van het Londensche vlootverdrag spreekt, waren er in den wereldoorlog ook, maar niemand hield er zich aan. Duitschland vernietigde de Lusitania omdat die z.i. diende voor het vervoer van wapens en munitie naar de geallieerden en vernietigde den moord met de bewering: we hebben de passagiers tevoren gewaarschuwd (zie Hans Steinuth: „Lusitania”. 115 pagina's moord-motivering). Het torpedeerde neutrale schepen, omdat vijandige booten wel neutrale vlaggen durfden hijschen; hospitaalschepen, omdat die ook wel munitie en levensmiddelen vervoerden. En Engeland wapende zijn koopvaardij-schepen — ter verdediging natuurlijk —: het wapende ook visschersschepen, die als lokaas dienden voor Duitse duikbooten en laatstgenoemden in den grond schoten. Dat men in een oorlog met artikel zooveel, hoofdstuk zooveel van dit of dat verdrag rekening zal houden, is boerenbedrog. Dat heeft 1914—1918 ons wel anders geleerd en we weten ook, dat er bij degenen, die een oorlog ontketenen niets veranderd is.

Door die schijnargumenten laten we ons niet van de wijs brengen: totale ontwapening is de eenige oplossing.

Sp.

OORLOGSOORZAKEN EN HUN BESTRIJDING

EEN SERIE STUDIE-INLEIDINGEN

Nr. 6. NATIONALISME ALS OORLOGSFACITOR.

Het nationalisme is een gewichtige factor zoowel bij het ontstaan als bij het voeren van oorlogen. Op zichzelf zal het nationalisme geen oorlog doen uitbreken, maar samen met andere oorzaken werkt het den oorlog in de hand en geeft er een meer verbitterd en fel karakter aan.

Het nationalisme, zooals we het in onzen tijd in verschillende volken zien leven en sterker worden, is eigenlijk een vorm van moderne afgoderij. Het is een geestelijke strooming van menschen, die het eigen volk stellen boven alle andere (in zooverre komt het overeen met wat men chauvinisme pleegt te noemen) maar die ook onverbrekkelijk verbonden is met de staatsidee, machtsbesef en drang naar groter macht. Het is daarom veel gevaarlijker dan chauvinisme.

Chauvinisme heeft een sterk belachelijke kant. Een Amerikaan, die voortdurend zit te zwetsen van zijn „country” waar alle dingen „the biggest in the world” zijn, is een lachwekkende verschijning. Maar het feit, dat sedert den oorlog in de Vereenigde Staten de middelbare en hogere scholen de gewoonte hebben ingevoerd om de week te beginnen met het hijschen van de Amerikaansche vlag, een korte toespraak of een patriotisch lied, waarbij dan de leerlingen opnieuw hun trouw aan den staat betuigen, dat feit is geen belachelijk, maar een zeer ernstig en eigenlijk een tragisch verschijnsel.

Nationalisme en chauvinisme zouden niet ontstaan zijn als ze niet geworteld waren in de menschelijke natuur. We moeten hun oorsprong zoeken in de gehechtheid van den mensch aan de plaats, wáár, de omgeving waarin, en de menschen waaronder hij is geboren en opgevoed.

„De liefde tot zijn land is ieder aangeboren” — dit woord zou niet zoo vaak geciteerd zijn, als er geen waarheid in lag. De mensch heeft nu eenmaal het vermogen en de behoefte om zich te hechten aan wat hem nabij is, een gehechtheid, die des te sterker wordt, naarmate datgene, waaraan hij zich hecht, hem meer bevredigt. Hoe kan b.v. een rooker gehecht zijn aan zijn lievelingspijp en een ongehuwde alleen wonende juffrouw aan haar hondje, kat of kanarie.

Zoo hecht zich de mensch aan zijn geboorteplaats en des te meer, als hij na zijn geboorte in die plaats blijde, zonnige jaren mocht doorbrengen in een sympathieke omgeving. Deze gehechtheid kan uitgroeien tot liefde, waaraan men echter niet den naam vaderlandsliefde moet geven, omdat we hier alleen nog maar hebben de liefde tot wat de Duitschers: „Die engere Heimat” noemen. Van lokaal patriottisme zou men hier kunnen spreken.

Deze liefde tot het eigene en best bekende heeft meestal ook reeds als keerzijde een zekere onverschilligheid, minachting of afkeer tegenover het vreemde. De scheldwoorden, die de bewoners van dicht bij elkaar gelegen dorpen of stadjes wederkeerig voor elkaar bedenken en de kloppartijtjes, die de jeugd kan ondernemen, zijn daarvan de bewij-

zen. Komen er dan nog economische geschillen bij, dan kunnen er kleine oorlogen geleverd worden tusschen de bewoners van dicht bij elkaar gelegen steden, zooals in ons land dan ook in vroegere eeuwen meer dan eens geschied is (Utrecht tegen Wijk bij Duurstede; Rotterdam tegen Dordrecht etc.). Het lokaal-patriottisme kan dien strijd dan aanwakkeren en er toe bijdragen, hem opnieuw te doen ontbranden, blaasbalgdiensten te verrichten.

Zoodra nu in een land de bewegingsvrijheid gemakkelijker en grooter wordt, zal die gehechtheid aan het lokale uitgroeien tot liefde voor het nationale. Dan spreekt men van vaderlandsliefde, wat echter ook hier weer een vrij onjuiste benaming is, omdat die liefde zich niet allereerst richt op het land, maar op de menschen, die, dezelfde taal sprekend, dezelfde zeden hebbend en ongeveer dezelfde mentaliteit bezittend, binnen dezelfde landsgrenzen wonen. Dat dit zoo is, dat hier de gehechtheid aan de volksgemeenschap veel sterker is dan die aan het land, blijkt hieruit, dat wanneer uit een land eenige honderden gezinnen verhuizen naar een ander land, deze personen geen last van heimwee krijgen, op zijn hoogst alleen verlangen naar de geboorteplaats, waar ze dan in sommige gevallen begraven willen worden.

Deze vaderlandsliefde is nog geen nationalisme en kan zeer goed gepaard gaan met eerbied voor en zelfs liefde tot een andere volksgemeenschap. Een Franschman moet eens gezegd hebben: „Chaque homme a deux patries, la sienne et puis la France” (Iedereen heeft twee vaderlanden, zijn eigen en dan Frankrijk). Er is een tijd geweest waarin het woord gold voor allerlei Nederlandsche en Duitsche intellectueelen.

Sedert het opkomen echter van de moderne Staten zien we hoe in Europa, waar de internationale gedachte door de Hervorming en het Protestantisme toch al schade geleden had, in vele landen de vaderlandsliefde tot nationalisme verwordt. Men acht niet alleen het eigen volk hooger dan andere, maar men begint ook te gelooven in een roeping van dat volk om andere volken te overheerschen. Streven naar macht en het aanschaffen van machts- en geweldmiddelen gaat daarmee gepaard. Vooral intellectueelen zijn dragers van het nationalisme. Volksliederen, (niet in den zin van voorheen, als uit het volk geboren liederen) maar officieele nationale hymnen worden gedicht, soms op bestelling, en getoonzet. In alle landen begint het geschiedenisonderwijs met de vaderlandsche geschiedenis. Dichters bezingen de groote daden, vooral de oorlogsdaden van het voor- geslacht.

De Engelschen beschouwen zichzelf als bedoeld in de zaligspreeking van Matth. V : 5: „zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven” en ze zingen bij voorbaat reeds: „Rule Britannia, Britannia rule the waves”. Onder de Duitschers komt het gezegde op: „ja fürwahr, am Deutschen Wesen wird noch mal die Welt genesen”

en men zingt daar: „Deutschland, Deutschland über alles". In Rusland schrijven en droomen dichters en staatslieden van het heilige Rusland, bestemd om een Heiland der volken te worden.

Zoo krijgt dat nationalisme een religieus karakter — ik zei reeds dat het een vorm is van moderne afgodsdienst — en de nationale kerken, vooral de Protestantsche, doen wakker mee om dit nationalisme te versterken.

Zoo wordt het in de 19e eeuw vooral kunstmatig gevoed en als de wereldoorlog uitbreekt, komt het aan den dag, hoe sterk dit nationalisme is geworden. Dan gaan zelfs bij de internationale socialisten de nationale belangen boven alles en ze zullen met geestdrift naar de grenzen gaan. En na den oorlog wordt het nationalisme wakker ook in landen, die er vroeger maar zwak mee behept waren, als b.v. de Vereenigde Staten en Italië. Het heeft een sterken invloed op de jeugd, die geen andere, hogere idealen kent en iets wil hebben om voor te vechten, te leven, te sterven. Met zijn militair vertoon, zijn symbolische dracht en groet, zijn strakke discipline wordt het nationalisme in enkele landen tot een geweldig oorlogsgevaar en een van de sterkste oorlogsfactoren.

Vandaar dat iedere werkelijke pacifist (d.i. vredestichter) van dat nationalisme kennis dient te nemen om het dan des te beter te kunnen bestrijden. Het beste boek dat ik hierover ken is dat van den Amerikaanschen hoogleeraar Carlton I. Hayes, waarvan een uitnemende vertaling verschenen is bij den Neue-Geist-Verlag in Leipzig. Het is getiteld „Nationalismus" en het bevat een rijke opgave van andere literatuur. Als men het bestelt bij onze Duitsche geestverwanten, bij den Verlag „das Andere Deutschland" Berlin W 57, Bülowstrasse 105, krijgt men het tegen lagere prijs (≡ 5 Mark). *) Rotterdam. P. Eldering.

*) Te bestellen via het Ned. Bureau voor Jongeren Vredes Actie te Oldebroek. Red.

DEMOKRATIE § 48.

De regering von Papen verheugde de wereld met een verklaring, waarin zij de huidige crisis in Duitsland toeschreef aan Versailles, het parlement, de werkloosheidsuitkeringen, de morele verwording van het deutsche volk door weldadigheid, klassenstrijd, kultuurbolsjewisme, vrijdenken en Marxisme. Daartegenover riep zij het deutsche volk op, om hiertegenover, gebaseerd op de grondslagen der onveranderlike kristelijke wereldbeschouwing het nieuwe, herboren Duitsland op te bouwen, tot een weerbare nationale eenheid.

De Sozialistische Arbeiter-Zeitung, het dagblad der Socialistische Arbeiders-Partij, had de cuvele moed, om deze verklaring als openlik fascisties en de mentaliteit dezer regering als een gewelddadige avonturiersmentaliteit te definiëren. Het blad werd dus voor een week verboden, ingaande 7 Junie.

Toen dit vermoedelijk ter redaktie al bekend was, kwam 7 Junie nog een nummer uit, waarin het volstrekt on fascistiese karakter der regering kon worden gedemonstreerd met een in aanbouw zijnde nieuwe noodverordening

welke op volkomen democratische en „onveranderlike kristelijke" wijze het verbod zal bevatten van de kommunistiese partij, de kommunistiese jeugdbond,

de vrijdenkersverenigingen, alle anti-fascistiese afweerorganisaties en de Deutsche Friedens-Gesellschaft.

Tevens wordt de werklozensteun opgeheven, terwijl de werklozen gedwongen zullen worden naar de liefdadigheidsinstanties te gaan, en de dwang tot „vrijwillige arbeidsdienstplicht" zal worden ingevoerd.

De SAZ publiceert dan stukken uit een geheime memorie — precies zo'n Geheimdenkschrift, als die van Groener tegen Polen, in 1929! — ditmaal van de heren Walter Korodi, politiek leider van de Berliner Börsenzeitung, en de exrijksweergeneraal von Stülpnagel, eveneens aldaar werkzaam, beiden adviseurs van generaal von Schleicher, diktator in hope van de duitse republiek. Daarin wordt geëist van de Duitse regering — en deze eis zal spoediger in vervulling gaan, dan de militaristiesste optimisten hopen:

de Deutsche Friedens-Gesellschaft worde ontbonden, voor het gehele rijk; haar blad „Das Andere Deutschland" worde verboden, voor het gehele rijk, en de leiders moeten als hoogverraders worden aangeklaagd. (Er lopen nog een rijtje processen wegens landverraad, dat kan er dus nog best bij!) Om herhaling te voorkomen moet ten spoedigste een wet gereed komen (bij noodverordening in te voeren!) ter bescherming tegen landverraad.

Wij zullen binnenkort weten, of de publikatie van dit geheime, hoogst kristelijke dokument aanleiding zal worden tot démentis met het woord, en uitvoering met de daad. Wij zien de toestand in Duitsland met sprongen verergeren; wij verwachten het ergste. Maar indien dit gebeuren zal, en het aan onze vrienden en medestrijders, wier moeilijke werk, — ongehoord bemoeilikt door het smadelijk tekortschieten der vredesbeweging en der arbeidersbeweging in het buitenland! — wij altijd met de grootste eerbied hebben gevolgd, en wier moed wij altijd hebben bewonderd, — wanneer het hen onmogelijk zal worden gemaakt, de strijd voor een ander Duitsland binnen de grenzen van het huidige Duitsland te blijven voeren, dan hopen wij in staat te zijn, aan ons protest tegen deze terreur kracht bij te zetten, door ervoor te zorgen, dat de strijd, in Duitsland vernietigd, hier met dubbele kracht wordt voortgezet!

Hein van Wijk.

DIVERSE DINGEN

DUITSE KORRESPONDENTIE.

Het gaat goed, vrienden. Ik heb al talrijke aanvragen voor korrespondentie met onze strijdgenoten uit Duitsland.

De taal hoeft geen bezwaar te zijn: verscheidene kameraden boden hun hulp voor vertaling al aan.

H. B.

WIE KAN EEN GAST HEBBEN?

Een Duits meisje is van plan een reis door Holland te maken. Wie kan haar een of meer dagen herbergen?

Opgaven bij Harry Bosman, Anjelierstraat 13, Haarlem.

„DE ZEVENSPRONG".

De pioniersjeugdherberg „De Zevensprong" te Petten is te klein geworden. Wim Wiese doet nu een beroep op allen, die de Zevensprong kennen (en dus waardeeren), te helpen bij het plaatsen van 1500 loten à 50 ct. (prijzen: kampeeren trekkersbenoodigdheden) of gelden te storten op postrekening 180969 van Wim Wiese te Dirkshorn. Het doel is: de bouw van een nieuwe Zevensprong.

HET VOLGENDE NUMMER

verschijnt 7 Juli a.s. en zal 8 pagina's tellen. Daarna verschijnt weer een groot nummer op 28 Juli a.s.

Copie voor het volgend nummer uiterlijk Zaterdag 2 Juli verzenden naar de redactie: Bankastraat 36, Haarlem.

AFDEELINGEN EN DISTRICTEN

ZOMERTOCHT DISTRICT OOST.

Het Distr. Oost gaat deze zomer een mooie tocht ondernemen.

Zoals jullie natuurlijk allen weten is het hard nodig, dat de J.V.A. propaganda gaat voeren op het platteland. Om nu de streken, die onbereikbaar zijn voor de afdelingen, te bewerken, gaan we een week fietsen.

We komen bijv. 's Maandags op een nader te bepalen plaats bijeen, en gaan vandaar de Achterhoek in. We hebben de Achterhoek uitgekozen om de volgende 2 redenen:

1e. Zijn er veel bijna onbereikbare gehuchten, dorpen en ook nog steden.

2e. Hebben we reeds enkele contactpunten in eenige plaatsen, n.l. te Winterswijk en te Almelo.

We zullen dan ook trachten in deze twee plaatsen een goede bijeenkomst te beleggen. We hebben dan 2 avonden gevuld. Overdag kunnen we de door 't L.C. uitgegeven pamfletten verspreiden.

Het programma wordt dus niet overladen. We kunnen nog heerlijk genieten van de mooie omgeving. Er gaan tenten mee, voor jongens en voor meisjes, tevens hebben we een Leiderskaart voor de Jeugherbergen. Alles is fijn in orde, als nu maar.... de aanmeldingen bij me binnenkomen. Denkt niet, dat je je vakantie er voor moet opofferen; neen vrienden, dit wordt een vruchtbare week vol kameraadschap en intens medeleven. Laat nu deze ééne opwekking genoeg zijn om de zaak te doen slagen. Dan kunnen we afspreken, dat jullie geen circulaire van me krijgt; dat bespaart ons zeer veel tijd en geld.

Om je niet aan één week te binden, geven we de keus tusschen de week van 24-30 Juli en die van 21-27 Aug. Zijn er veel aanmeldingen, dan gaan misschien beide weken door, anders één. Alle opgaven naar mij. Daarbij te vermelden:

1. Jongen of meisje. 2. Bespeel je een instrument. 3. Kun je een inleiding houden en waarover. 4. Breng je een tent mee. 5. Naam en adres duidelijk. 6: Welke week prefereer je? Laat het opgaven regenen!

Jo v. d. Vijver Jr.
Zutphenschelaan 41, Deventer.

District Noord-Holland. Secr. Jan Bakker, Ged. Oude Gracht 72, Haarlem.

De volgende distr. best. vergadering wordt op 10 Juli (dus niet 3 Juli, zooals eerst was afgesproken, te Alkmaar gehouden.

Agenda:

1. Opening, notulen, mededeelingen, ingekomen stukken. 2. Nieuws uit de afdelingen. 3. Wat zullen we in de komende maanden gaan doen? 4. Rondvraag.

Willen de afdelingen, die iets op deze vergadering behandeld wenschen te zien, dit even voor 25 Juni aan Jan Bakker opgeven?

Wanneer er nog mensen zijn, die mee willen werken aan de actie in den Helder (colporteurieren op 25 Juni, en voorbereidend werk), laten deze zich dan in verbinding stellen met Geert Oeljee, Weezenstraat 28, den Helder. Er zal daar veel werk te verzetten zijn, propagandamateriaal is er voldoende, wij moeten zorgen dat het gebruikt wordt.

Vrienden, dit is een pracht-gelegenheid om je activiteit te toonen. Pak aan!

Kiek de Boer, distr. vert.

De J.V.A.-Zomerconferentie

IS OM REDENEN VAN DOELMATIGHEID UITGESTELD TOT NADERE AANKONDIGING EN ZAL NIET IN SPEULDE, DOCH IN SOESTERBERG WORDEN GEHOUDEN. ZEGT HET VOORT — EN GAAT SPAREN!

ONZE BELANGRIJKSTE TAAK IN DEZE TIJDEN VAN MAATSCHAPPELIJKE EN POLITIEKE ONZEKERHEID IS:

HET VORMEN VAN EEN ONVERZETTELIIKEN ANTI-OORLOGSWIL IN DE MASSA!!

ONZE BEKENDE DUBBELTJES-BROCHURES ZIJN DAARVOOR HET BIJ UITSTEK GESCHIKTE MATERIAAL!

Nog voorradig en inmiddels herdrukt zijn de volgende uitgaven: „JAPAN-CHINA” — „OORLOG? ...NEEN!” — „WAT IS EN WIL DE JONGEREN-VREDES-ACTIE?” — „WIJ EN DE NATIONALE VERDEDIGING” — „OORLOG EN GESLACHTSDRIFT” — „DE WAARHEID OVER HET ROODE KRUIS”.

* * *

Vanaf 20 JUNI a.s. verschijnt „VREDE EN MAATSCHAPPIJ” een studie-brochure over de maatschappelijke grondslagen eener oorlogsloze samenleving met artikelen van Drs. G. F. Fortanier: „ECONOMISCHE MOGELIJKHEDEN IN HET THANS BESTAANDE STELSEL” — Dr. Emile Merle: „DE COOPERATIE EN DE VREDE” en Hein van Wijk: „VREDE DOOR SOCIALISME”. Prijs verm. 35 cent.

Een geschrift van 56 pagina's, in stevig linnenpersingbandje, keurig uitgevoerd, DAT ELK SERIEUS LID DER J.V.A. DIENT TE BEZITTEN.

* * *

IETS NIEUWS EN ZEKER IETS FIJNS zijn onze pas-uitgekomen ansichten in twee-kleurendruk uitgevoerd, bedoeld als propaganda-materiaal tegen HET ZILVEREN JUBILEUM DER NED. ONDERZEE-DIENST (een kostelijke karikatuur-teekening van Wijnand Phielix) en tegen de a.s. ROODE-KRUIS-COLLECTES (suggestieve teekening met opschriften „ROODE KRUIS EN MILITAIRISME ZIJN EEN — WEIGERT STEUN!” (prijs 5 cent per stuk — 100 stuks f 4.—).

De ONDERZEE-DIENST-KARIKATUUR hebben we tevens laten vervaardigen op plakbiljetten van 10 bij 15 c.M. (handig formaat) welke we tot uiterlijk 1 Juli kunnen leveren! HET IS NU TIJD OM DAARMEDE TE WERKEN!!

PLAKMATERIAAL TEGEN DE ROODE-KRUIS-COLLECTES in formaten 12 bij 19½ c.M. (f 1.— per 100 stuks) — 18½ bij 30 c.M. (f 2.50 p. 50 st.). Alles in twee-kleurendruk met suggestieve teekening van Wijnand Phielix!

COLPORTEERT TEvens KRACHTIG MET „DE WAARHEID OVER HET ROODE KRUIS” (10 cent).

ALLE SOORTEN ANTI-MIL. INSIGNES, SLUITZEGELS, ENVELOPPEN, J.V.A.-SCHRIJFPAPIER en -ENVELOPPEN, FIETSVLAGGETJES, WITTE COLLECTE-BLOEMEN.

Nederlandsch Bureau voor Jongeren-Vredes-Actie
te OLDEBROEK (Gelderland)
Giro-no. 55540.

EEN VAN ONS VOOR DE RADIO.

Zaterdag 23 Juli a.s. spreekt Wijnand v. d. Leeden des middags voor de V.A.R.A. Nadere berichten volgen. Belegt luistermiddagen.

District „Oost”, Javastraat 27, Zwolle.

De conferentie, op 4 en 5 Juni j.l. te Oldebroek gehouden, is schitterend geslaagd. Prettige geest, breede en pittige inleidingen van Ds. de Haas en Piet Kuin. Laten wij zoo voortgaan, lui. Nog enkele zulke conferenties en de J.V.A. is jeugdbeweging!

De eerstkomende districtsbestuursvergadering is op 3 Juli a.s. te Deventer. Zorg, dat je aanwezig bent. Er is heel wat werk te verschuiven.

Roel van der Kolk.

J. V. A.-ORKEST

Te Bilthoven bestaat een J. V. A.-orkest dat uitbreiding behoeft. Muzikale leden van afdeelingen uit het Centrumdistrict worden **DRINGEND** verzocht zich aan te sluiten! **GEEN PIANISTEN!** Opgave bij

Frank Onnen,
Rembrandtlaan 88
Bilthoven.

Amsterdam. Sekr. Heerenstraat 11 (C).

De steunbonnen voor het prop. fonds zijn gereed! Wie kans ziet er wat te verkopen, vrage een boekje in commissie bij Henny Peeks, Joh. Vermeerstraat 77b.

Willen de leden, die hun kontributie nog niet betaalden, deze geheel of gedeeltelijk storten op gem. giro J. 1500? Denk er aan, dat de kontributie nu 30 ct. per maand is.

Agenda.

Zaterdag 18 Juni. Kolportagetocht. Samenkomen half drie, Muiderpoortstation.

Woensdag 22 Juni. Ledenvergadering in Michel Angelostraat 95 Zuid. Op de agenda o.a. bespreking v. d. door het bestuur ontworpen richtlijnen voor de aktie in de komende maanden, en waarschijnlijk een lezing van Cees Jesse over „afschaffing privaats-grondeigendom”.

Zaterdag 25 Juni. Kolportagetocht naar Halfweg. Samenkomen kwart over twee eind Hoofdweg bij de Haarlemmerweg. Haarlem komt ook

Zaterdag 2 Juli. Kolportagetocht. Samenkomen Linnaeusstraat hoek Oosterparkstraat.

Leo Vlaskamp, Sekr.

Uit de inhoud van

Het JUNI-NUMMER van

BEVRIJDING:

Gezag en Vrijheid, een wijsgeerige rechtvaardiging van het anarchisme; brieven uit Japan over de verwikkelingen in het verre Oosten; een belangrijke beschouwing over Rusland; over sexuele problemen; boekbesprekingen.

Vraagt proefnummer

Abonnement f 1.50 per halfjaar.

Administratie

Wognummerstraat 17

Amsterdam-N

Arnhem. Sekr. Pr. Hendriklaan 10, Velp.

Naar de districtsconferentie in Oldebroek zijn 9 leden meegeweest. Het waren fijne dagen. Jammer, dat niet meerderen van de partij waren.

Door een vergissing van den marktmeester, die meende, dat we niet op de markt verschenen, konden we Zaterdag met onze nieuwe stand geen plaats krijgen. Het spijt ons erg voor de leden, die vergeefs naar de tent gezocht hebben. De volgende week hopen we aanwezig te zijn.

Met Kerk en Vrede en I.A.M.V. wordt overleg gepleegd omtrent nauwere samenwerking.

Via Cobi Molenaar is een uitnodiging ontvangen om deel te nemen aan het werkkamp te Hoppstädten a.d. Nahe. Er bestaat in de afd. Arnhem wel eenige animo voor. Is er geen mogelijkheid om met leden van andere afd. samen te reizen, b.v. tot Keulen? Verder per fiets.

Minke van Hussel.

Bussum. Sekr. Boerhavelaan 33.

Op de laatste best. verg. werd besloten medewerking te verlenen aan de **Vredesmeeting**, waartoe de Alg. Ned. Vr. Vredesbond 't initiatief nam, en die denkelijk 30 Juli gehouden zal worden.

Plannen hiervoor zijn in de maak.

Zondag 19 Juni fietstocht met afd. Baarn en H'sum. Brood mee. Vertrek Bussum 9 uur op het viaduct. Al is ons vertrouwen wel eens beschaamd, we rekenen op iedere J.V.A.-er.

Laat 't een dag van kameraadschap worden.

Maandag 27 Juni 8.15 uur studiebijeenkomst ten huize van Wim Wervelman, Huizerweg 44, waar onderget. de brochure van Van Warmelo: „Wat een volgende oorlog zal zijn”, bespreekt.

Bij mooi weer speciale attractie!!

Colporteerden. De eerstvolgende weken met No. 12 van V.S. Zet je schouders er onder, jongens.

Adri Lenselink.

Deventer. Sekr. Zutphenschelaan 41.

Terwijl in de verte gejoel, geschreeuw en muziek, als je het zoo kunt noemen, hoorbaar was, stapten 11 jonge mensen Donderdagavond 9 Juni de heerlijke koele wind tegemoet.

Kermis in Deventer. Een heele week gejoel, geschreeuw en beschonken mannen en vrouwen. Helaas nog vele. Hiervoor kan ons geëerd Gemeentebestuur wel verlof verlenen; een jeugdbeweging echter, die met wapperende vlaggen en onder het zingen van liederen door de Deventer straten wil trekken, moet het zingen laten. Waarom?

We hebben een heerlijke avond gehad. Jammer, dat er maar 11 waren.

Komen de wegblijvers ook eens?!

Jo v. d. V., Sekr.

Dordrecht. Sekr. Sophiast. 7. Aantal leden 39 (donateurs 9).

Het bestuur is thans definitief als volgt vastgesteld:

Voorz.: Max Lange, Celebesstr. 86 rd.

Penningm.: Jane Dubbeldam, Zuidelijk 61.

Sekr.: Leo van Hoek, Sophiast. 7.

Brochure deponh.: Karel van Hechten, De la Reijstr. 20.

Archiv.: Loes Hanhart, V. Bleijenburghstr. 12.

Agenda:

Maandag 20 Juni Colportagetocht. Samenkomst 7.15 u. Stationsplein. Voor degenen, die niet eerder kunnen, 8.15 u. bij de reclamezuil op het Borneoplein.

Donderdag 23 Juni Openbare Vergadering in samenwerking met Kerk en Vrede, I.A.M.V. e.a.

Spreeker Ir. Hondius over „Militaire voorlichting”.

Zondag 26 Juni Fietstocht naar Barendrechtsche Brug e.o. Samenkomen half drie op het Stationsplein.

Dinsdag 28 Juni Debatingavond bij Max Lange, Celebesstr. 86 rd. Inleiding van Leo van Hoek over: De Invloed der Traditie op jeugd, menscheit en Maatschappij. Aanvang 8 uur.

Met de colportage gaat het tegenwoordig schitterend. Van de leden, die toegezegd hadden Vrijdag 10 Juni te komen, is er één gekomen. We gaan dus een grootsche toekomst tegemoet. Vrienden, laat zien, dat je iets voor je idealen over hebt, al vind je colporteerden dan blijkbaar een corvee.

Komt Maandag 20 Juni.

Leo van Hoek.

Benut de zomermaanden voor een krachtige, grootsch-opgezette colportage met „VREDESSTRIJD”!

Door ons blad, dat als anti-militaristisch orgaan een belangrijke plaats inneemt zoowel wat zijn voorlichtend karakter als zijn inhoud en berichtgeving betreft, regelmatig onder de massa en in het bijzonder de jongeren te verspreiden, individueel dan wel afdeelingsgewijs, brengen wij velen het besef bij, dat hun onverschillige houding onverantwoordelijk is en omgezet dient te worden in een heftige bestrijding van alles wat naar militarisme zweemt.

Leden van de J.V.A.! Jullie kunt allen, **stuk voor stuk** medewerken aan het vormen van den vredeswil der massa! Ieder voor zich kan onze actie van dienst zijn door aan den verkoop van Vredesstrijd in belangrijke mate deel te nemen.

Het is van groot gewicht dit nummer over het geheele land in groote aantallen te verspreiden. **Afdelingen**, jullie bestellingen zie ik verlangend tegemoet, doch spoedig!

Leden, voor elk kwartje, dat op mij, postgiro no. 144821 wordt overgeschreven ontvangen jullie onverwijld 5 ex. ter verspreiding onder kennissen, enz.

Neemt deel aan onze actie!

Administrateur: Jan BooiJ,
Taandersstraat 7b, Rotterdam (W.)

Emmen. Secr. Johs. Kuiterman, Bargermeer. Aantal leden 17.

We hebben thans onze eerste huishoudelijke verg. gehad. Het bestuur werd samengesteld als volgt:

Mej. L. Heijnen, 3e Kruisdiep, Nw. Weerdinge, Voorzitster.
Johs. Kuiterman, Bargermeer, gem. Emmen, Secretaris.
C. J. Borst, Dordschedwarstr., Emmen, Penningmeester.
P. Meintema, Allee, Emmen, Depothouder.

Verder werd de te volgen gedragslijn besproken en o.a. besloten de afd. Emmen van Kerk en Vrede tot samenwerking uit te nodigen. Op de volgende verg. zal alles verder uitgewerkt worden. Er zal gecolporteerd worden met het anti-duikboot agitatie nummer van Vredesstrijd.

Johs. Kuiterman, secr.

Enschede. Secr. Pathmossingel 86.

Door veranderingen in het bestuur is dit nu als volgt samengesteld:

Voorz.: Jan de Jong; Secr.: Dini Oosterveld; Pennm.: Hans Tijs; Depôt: Olga van der Hoeden; 2de Voorz.: I. Keijzer; 2de Secr.: Henni te Riet; 2de Pennm.: Greetje de Groot.

Onze propaganda-commissie is nog steeds op donateursjacht. We hebben er nu al 34. Ook heeft ze ons een paar nieuwe leden bezorgd. Gaat zoo voort, flinke werkers.

Zaterdag 11 Juni onze propaganda-tent op de Markt geopend. Het is een fijne tent. Er waren lang niet alle J.V.A.-ers vertegenwoordigd! Komen de thuisblijvers volgende week?

Woensdag 15 Juni Lezing door Mej. Herman de Groot. Onderwerp: „Hoe dienen wij de wereld”.

Dini Oosterveld.

Vervolg „NU”. Weg ons tekort!

We schrijven 10 Juni. Transport vorige V.S. f 33.75. Ontvangen (kas en giro) f 8.05. Totaal f 41.80. Er moet en zal dus nog komen f 58.20 (minimum). Giro en adres bekend! Bijlage „NU” kon met vorige V.S. niet mee. Oorzaak onze (gratis!) drukker. Nu is bijlage „NU” bij je Vredesstrijd. Vooruit, ons tekort moet ruim er uit.

Truus v. d. Leeden—te Boekhorst.

Den Haag en Omstreken. Secr. Stevinstraat 114, Scheveningen. Giro 99400!! Bibliotheek Twentstraat 50. Brochuredepôt Hobbemastraat 54.

Op de laatstgehouden ledenvergadering is breedvoerig gediscussieerd over de al of niet wenschelijkheid van toetreding tot het comité van actie tegen de Kol. Tentoonstelling. De bezwaren betroffen voornamelijk de eenzijdige samenstelling van dit comité. Tenslotte werd besloten (21 st. voor, 2 blanco, 1 tegen) in het comité zitting te nemen.

Besloten is verder niet voor de tweede maal een Roode Kruis vergadering te organiseeren. Het lijkt ons rationeeler de actie direct op „het groote publiek” te richten door middel van plakbiljetten (de nieuwe zijn prachtig!), auto's en wagens, die we op de spitsuren door de binnenstad laten rijden. Laat ieder die adressen weet van personen die een biljet willen ophangen, of zelf wil plakken (arbeidersbuurten vooral) dit onmiddellijk aan mij opgeven.

Agenda:

Dinsdag 21 Juni. Roode Kruis collecte. Weiger steun! Wek een ieder op niet te steunen!

Woensdag 22 Juni. Colporteerden. Dit moet beter gaan. 8 leden hebben zich reeds opgegeven. Zorg dat dit aantal ver overtroffen wordt. Samenkomen 8 uur op Regentesseplein.

Zaterdag 25 Juni. Fietstocht naar het Westland. Op verzoek! Verzamen 2 uur Valkenboschplein.

Zondag 3 Juli. Pamfletten verspreiden bij de jeugddienst in de Willemskerk. Er moeten minstens 20 verspreiders zijn! Bijeenkomen 9.30 v.m. bij de Willemskerk, ingang Nassaulaan.

Kees Tybout.

Haarlem. Sekr. Ged. Oude Gracht 34.

Begunstigd door schitterend weer is onze wandeltocht met inleiding op 12 Juni uitnemend geslaagd.

John Pront besprak voor ons de wegen tot vredesopbouw.

Wat is er van de massa te verwachten, de taak van kern en leider, de waarde der democratie, kapitalistische en socialistische democratie.

Het is een prachtig dag geweest, zo meer!

Maar om te beginnen nu ook wat positiefs.

Zaterdag 25 Juni grote kolportagetocht in samenwerking met Amsterdam, te Halfweg.

Half drie vertrek per fiets van de Amsterdamsche Poort.

Dit wordt nog verder besproken op de ledenvergadering van Woensdag 22 Juni, waarvoor nog konvo verschijnt. Op deze vergadering zullen enkele nieuwe bestuursleden moeten worden gekozen, zorgt voor kandidaten. Verder nog enkele zeer belangrijke punten betreffende onze afdeling.

Ko Lennings.

JAN BOOIJ

EN

TONNY CLEMENT

zijn voornemens den 6en JULI 1932 te trouwen

Taanderstraat 7
Pretoriaaan 68

ROTTERDAM, 23 Juni 1932.

Hilversum. Secr. Orchideestraat 13.

In samenwerking met de afd. Bussum en Baarn organiseren wij op Zondag 19 Juni a.s. een fietstocht naar den Dolder e.o. De Hilversummers komen daartoe om 9.30 voor de St. Vituskerk bijeen. Brood meenemen. Om 10 uur zijn we dan bij de Lage Vuursche, waar afd. Baarn zich bij ons kan voegen.

Zaterdag 18 Juni: colportage met „Vredesstrijd”, 7-30 uur verzamelen bij Jo Krop, Nieuweg 94.

Johan Hellinga.

Hoogezand—Sappemeer. Secr. Stationstraat 53.

Onze colportagetocht naar Kiel—Wierdeweer is schitterend verlopen. Wij hebben 60 brochures verkocht en de tocht was één en al gezelligheid.

Zaterdag a.s., dus 18 Juni, colportagetocht op de fiets naar Slochteren. Vertrek om kwart voor zeven vanaf begin Slochterstraat. Opgegeven hebben zich hiervoor de meisjes: Tj. Brekers, Rika Hateboer, Julia van Geuns, Pie Vos, Cath. Vierkant, en de jongens: Joh. Rekwinkel, Arnold v. Geuns, Geert Brekers, Wieborg. De andere leden zijn ook welkom hoor!

21 Juni verg. in het bekende gebouw. Ik hoop, dat er nu meer leden zullen zijn.

Secr. Jac. N. Pronk.

Meppel. Secr. W.B.str. 21.

Lui, de afdeling moet beter worden. Op een laatste verg. waren er maar 19 leden. Colportage en onderlinge geest zijn onvoldoende. Laten we proberen wat dichter bij elkaar te komen. Het bestuur zal in de toekomst enkele fietstochten organiseren om op deze wijze een hechtere band te vormen. Op onze vergaderingen is het bestuur de afdeling en de afdeling het bestuur. Het bestuur boomt en de afd. zwijgt, terwijl het andersom moet wezen.

We moeten een dichte strijdgroep vormen en geen verspreide horde!

Jan Harteveld.

Rotterdam. Tijd. secr. Beukelsweg 98b.

Door afwezigheid van Jan Schilpervoorst, tot 26 Juni, is Pim Eldering tijdelijk secretaresse. Adres Beukelsweg 98 b.

Op de laatste bestuurs-wijkmeestervergadering, waar iedereen aanwezig was, zijn veel praktische beslissingen genomen.

De wijkmeesters brengen jullie allemaal een statuten en huishoudel. reglementboekje, dat tevens dienst doet als bewijs van lidmaatschap en welk pracht-exemplaar jullie voor slechts 10 centen moet koopen (dit van hooger hand). Tevens kun je dan vast (en doe het nu!) geld geven voor de reiskas voor de uitgestelde conferentie in Augustus.

Moet ik nog eens zeggen dat we Zaterdag op de markt staan en met de Oorlogswaarschuwingdienst rijden, dat er ge-colporteed wordt, dat je ook in eigen kring daadwerkelijk vredeswerk kunt doen, b.v. door de mensen om je heen op te wekken geen geld te geven aan collectes tot aanmoediging van de gewapende dienst v/h een of ander, ik weet niet precies hoe het heette, maar in de afgelopen week heeft het plaats gevonden!

Er is werk voor ieder, werk dan ook!

Joop Landré.

Ter Apel.

Woensdag 8 Juni goede vergadering gehad. Pol. overzicht Sjoerd. Inleiding Jan Spreeuwiers over B. V. L. Tot slot gevolksdans. Opkomst weer dezelfde tot m'n verwondering. Ik had gedacht, dat het duidelijk hoorbaar oefenen met de Duitse kanonnen te Meppen voor alle leden een aansporing zou zijn te komen. Zooiets doet je toch denken aan de jaren vlak voor 1914.

Volgende vergadering 22 Juni. Op de agenda staat behalve pol. overzicht en inleiding het instudeeren van een of meer volksdansen onder leiding van Lien Vuurboom. Komen jullie dan allen.

Onze penningmeesteresse deelt mij mede, dat de bodem van de schatkist zichtbaar wordt. Wie weet een middel om hem te vullen?

Kor Mook.

Zwolle. Secr. Wim Sasbinder, Groeneweg 79.

Na de jongste vergadering is het bestuur als volgt:

Roel van der Kolk, voorz.; Wim Sasbinder, secretaris; To de Groot, penningmeesteresse; Corry Worst, 2e secretaresse; Piet Tjalsma, 1e bestuurslid.

Maandprogramma:

Maandag 13 Juni: pamfletten verspreiden bij circus Sarasani.

Vrijdag 17 Juni: Inleiding van Piet Tjalsma (bij goed weer buiten).

Donderdag 23 Juni: Plattelandscampagne te Heerde.

Zondag 26 Juni: Dagfietstocht ev. met Kampen, Apeldoorn en Deventer naar Oldebroek.

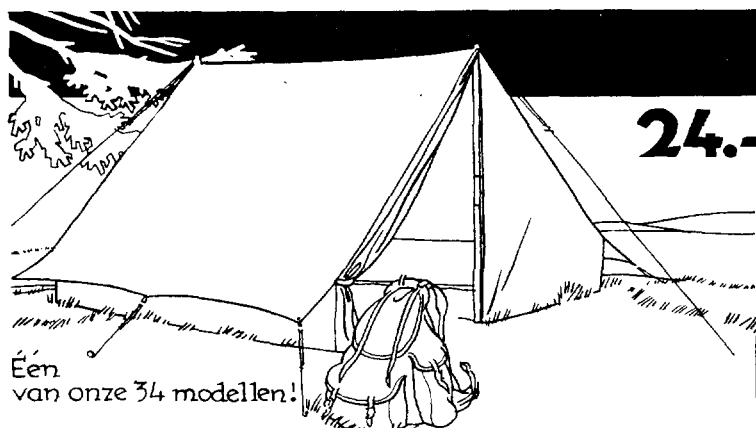
Donderdag 30 Juni: Ledenvergadering.

Onthou deze data, mensen!

De markt tent wordt opnieuw geplaatst. Opgaven voor medewerking aan Wim.

In verband met den ernstigen toestand tusschen Japan en Sovjet-Rusland in Oost-Azië is besloten het plaatselijk comité van actie nieuwe geest in te blazen.

Roel.

24.-

Eén van onze 34 modellen!

Een lichte 3-persoons tent, van prima materiaal voor de prijs van f. 24.- compleet met stokken en pennen: dit is Denig's "KAMP-EERDE" tent!

DE POPULAIRE TENT

CARL DENIG
BUITENSPORT-UITRUSTINGEN
WETERINGSCHANS 113-115 AMSTERDAM

vraagt even onze prijslijst aan!!

Een prachtig boek om te bezitten :

Het werk van Käthe Kollwitz

MET EEN INLEIDING VAN JOS. DE GRUYTER
61 REPRODUCTIES. PRIJS: GEC. F 3.50, GEB. F 4.90

Unaniem geestdriftig beoordeeld !

FRANS COENEN: Dit is een bundel, die men telkens weer begeert te zien, omdat geen menselijkheid groter kan zijn dan deze.

DE STROOM: Zoo'n waarlijk verrijkend boek, waarover wij ons nu eens spontaan en sterk verheugen, omdat onze wereld zonder dat boek wezenlijk armer zou zijn, is deze Nederlandsche uitgave van het werk van Käthe Kollwitz.

NIEUWE ROTT. CRT : De uitgever behoort succes te hebben met de uitgave.... Men mag verwachten, dat een talrijk publiek van de gelegenheid gebruik zal maken, om deze, zeer goede, reproducties van het bewonderde werk zelf te bezitten.

Dr. K. F. PROOST: Moge dit werk — een vlam-mend protest tegen een moorddadige wereld — door velen gezien en doorvoeld worden. Het is meer zeggend dan dikke boeken met lange be-toogen.

HET VEILIG SPOOR: Dit is het groote, het ontzaglijke in Käthe Kollwitz: dat haar kunst zuiver socialistisch is, en tegelijk van een alomvattende menselijkheid; dat haar kunst van onzen tijd is, en tegelijk van een bijna klassieke evenwichtigheid.

NOOIT MEER OORLOG!

LITHO VAN KÄTHE KOLLWITZ

PRIJS: per ex. **slechts f 1.—**; 3 ex. f 2.40; 5 ex. f 3.75; fr. p. p. f 0.10 extra. Formaat 47 X 75 c.m.

Op veelvuldig verzoek hebben wij besloten deze prachtige litho van Käthe Kollwitz afzonderlijk in den handel te brengen, en wel tegen den uitzonderlijk lagen prijs van slechts f 1.— per ex. (De prijs van de origineele gesigeneerde litho bedraagt f 30.—.) Laat deze gelegenheid om één der schoonste litho's van Käthe Kollwitz voor zoo'n luttel bedrag te bezitten, niet voorbij gaan. De oplaat is beperkt.

HET TWEEDE 5-JAARS- PLAN

door
Mr. J. HUIJTS

ZOO JUIST VERSCHENEN
64 PAG. PRIJS F 0.60

Een onmisbaar boekje voor ieder, die belang stelt in de politiek-economische en culturele opbouw van Sovjet-Rusland. Aan de hand van de resoluties en redevoeringen der onlangs gehouden 17e partijconferentie, geeft de bekende deskundige Mr. J. Huijts een helder en volkomen objectief overzicht van de doelstellingen van het tweede vijf-jaarsplan (1933-1938).

INHOUD:

DE RESULTATEN VAN 'T EERSTE 5-JAARSPLAN.

DE VOORNAAMSTE ALGEMEEN-POLITIEKE
OPGAVEN VAN HET TWEEDE 5-JAARSPLAN.

1. De definitieve liquidatie van de kapitalistische elementen. 2. De klassenstrijd. 3. De opheffing van de tegenstelling tusschen stad en dorp. 4. De staat.

DE VERBETERING VAN DE LEVENSVOR-
WAARDEN VAN DE WERKENDE BEVOLKING.

ECONOMISCHE PROBLEMEN.

1. De technische reconstructie. 2. Machinebouw en electrificatie. 3. De ontwikkeling van de industrie. 4. De landbouw. 5. Het transportvraagstuk. 6. Complexen en combinaten.

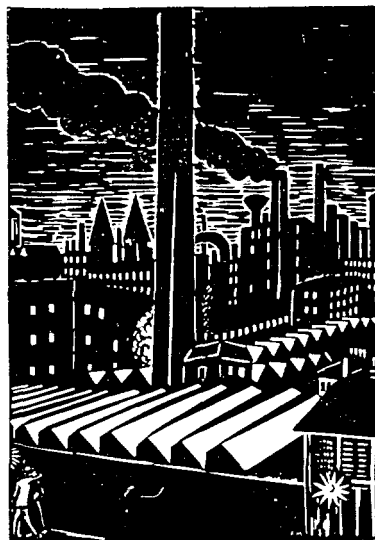
VOORWAARDEN VOOR DE VERVULLING VAN
HET TWEEDE 5-JAARSPLAN.

1. Het kader. 2. Goederenomloop. 3. Geld-
huishouding.

De UdSSR EN DE REST VAN DE WERELD.

Verkrijgbaar in elken boekhandel en bij de uitgevers

DE BAANBREKER / N.V. SERVIRE - DEN HAAG

Bijlage van „Vredesstrijd”
No. 12, van 16 Juni 1937

Een
nieuwe
roman
van
JEF LAST

Liefde in de Portieken

ZOO JUIST VERSCHENEN. ING. F 1.50, GEB. F 2.2

„Deze roman geeft een klaar en scherp beeld van vandaag, met dwingende consequenties. Men kan er tegenover staan als vijand, maar niet onverschillig... Een „meester” in een fabriek wordt verliefd op een jonge arbeidster. Zijn burgerlijk-gelukkig familie leven kan noch wil hij echter prijs geven. Zoo blijft voor hun liefde slechts de toevlucht in de portieken de cafétjes en de parken en dijken bij avond... Het meisje staat heel zuiver tegenover hun verhouding. Zij heeft alle adel van de eenvoudige-die geen-corruptie-kent. Ze is liefdevol en strijdbaar, en zich duidelijk bewust dat haar vriend staat aan een vijandelijke linie: die der bazen en bezitters; hij kan er niets aan doen. Maar zij weet, dat, tenzij hij de kant der arbeiders zal kiezen, zij hem zal moeten prijsgeven bij de aanstaande staking. Haar klasse bewustzijn, een prachtig bewustzijn van menselijke vrijheid, waaruit zij eerst een ontroerende offer vaardigheid jegens hem put, geeft haar dan ook den moed tegenover hem te staan: niet persoonlijk vijandig, maar klasse-vijandig.... Drager van de tendenz van dit boek is echter niet het meisje, maar de man, die door haar alles met andere oogen is gaan zien en tot de erkenning is gekomen: „O God, ik sta aan den verkeerd kant” — om het met Gorter's woorden te zeggen. Hij mist echter den moed om zich los te rukken uit de klasse, waarin hij geplaatst werd. Hij vertegenwoordigt een categorie die duizenden op het oogenblik wellicht miljoenen tellen. Zij komen tot geen keuze metterdaad. Slechts in gedachten. Zij vegeteeren dadenloos verder in hun tweeslachtigheid: gebroken en onbruikbaar....”

ALBERT HELMAN in „DE GROENE” v. 21-5-'32